VARIA

Institut international d'Anthropologie.

In het laatst verschenen nummer van het Zeitschrift für Völkerpsychologie und Soziologie is een Duitsche vertaling opgenomen van den brief, dien Prof. Steinmetz naar aanleiding van het te Amsterdam gehouden congres schreef aan het Bestuur van het Institut en waarop geen antwoord inkwam. Hij geeft daarin eèn beschouwing over het verloop van dat congres, hetgeen hij geslaagd acht voor wat betreft de physische anthropologie, de praehistorie en de erfelijkheid, echter minder bevredigend acht voor de ethnologie, de sociologie en de daarmede nauw verwante vakken van wetenschap. In het bijzonder betreurt hij de geringe aandacht, welke aan de speciale en de groepspsychologie gewijd is, omdat juist deze vakken voor den socioloog en den ethnoloog zulk een groote waarde hebben en in de laatste jaren kunnen wijzen op grooten vooruitgang.

S. zoekt naar de oorzaak van deze lacune, teneinde verbetering te kunnen aangeven. Die oorzaak is naar zijn meening de eenzijdige samenstelling van het bestuur, waarin vooral physische anthropologen zitting hebben; slechts door een evenredig aantal vertegenwoordigers der andere wetenschappen, die in het Institut zijn ondergebracht, in het bestuur op te nemen, is z.i. duurzame verbetering mogelijk.

Ook in ander opzicht dient trouwens naar veelzijdigheid te worden gestreefd. Wil het Institut werkelijk een internationale plaats veroveren, dan zal dit eveneens tot uiting moeten komen in de samenstelling van het bestuur, waarin de Fransche invloed z.i. nog te zeer overheerschend is en de groote naties niet of nauwelijks zijn vertegenwoordigd.

20 Juni 1927 werd te Weltevreden een N. I. Eugenetische Vereeniging opgericht onder leiding van den heer J. Ch. van Schouwenburg, die reeds in vele geschriften de noodzakelijkheid van een eugenetische beweging in Indië had bepleit. De samenstelling van het bestuur der vereeniging bewijst, dat men veel van haar verwachten mag. Tot voorzitter werd Dr. O. van Diggelen gekozen, adviseur van het Ziekenhuiswezen bij den Dienst der Volksgezondheid. De overige leden zijn: De heer van Schouwenburg, secr. penningmeester, Ds. W. F. Breyer, predikant, de heeren Koesomojoerdo, gedel. lid van den Volksraad, Ir. Levert, Hoofd v. d. Dienst der Assaineering en Volkshuisvesting, Yo Heng Kam, lid van den Volksraad en Prof. Dr. J. de Waart, hoogleeraar aan de Geneeskundige H. S. De bedoeling is tot de oprichting van een Eugenetisch Bureau te komen. Hiertoe wordt thans getracht subsidie te verkrijgen van de locale raden en van particuliere ondernemingen.

Reeds dadelijk werd besloten tot de uitgave van een eigen orgaan, waarvan in Februari '28 de eerste aflevering onder den titel „Ons Nageslacht" verschenen is (abonnement *f* 5 jaarlijks). Als motto staat op deze aflevering de zinsnede van Forel: „La plus haute tâche de l'action humaine est le travail pour le bien des générations futures".

Het is ongetwijfeld een heugelijk feit, dat in onze koloniën, wier levensbestaan met tal van vraagstukken op het gebied der eugenetiek samenhangt, dit initiatief is genomen. De eerste aflevering geeft een verslag van de ontwikkeling der eugenetische vereeniging en van haar werkprogramma, dat als volgt luidt:

„De leden der Eugenetische Vereeniging in N. I. achten het gewenscht hier te „lande een nader onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid om een verbeterenden „invloed uit te oefenen op de nakomelingschap van het Indische Volk. Onder ver„beterenden invloed verstaan wij: het verminderen van slechte, het bevorderen van „goede eigenschappen, zoowel op lichamelijk, geestelijk als sociaal gebied, en onder

„Indisch Volk de gezamenlijke inwoners van Nederlandsch Indië. Teneinde dit „onderzoek beter te kunnen verrichten hebben zij zich aaneengesloten tot een ver- „eeniging wier eerste doel is: vergaren van eugenetische kennis, nagaan in hoeverre „die toepasselijk is op Indische toestanden en verbreiding van die kennis daar waar „zij nut kan stichten. Daartoe zal het noodig zijn om een of meer eugenetische „stations in Indië op te richten en in stand te houden, stations, die over het noodige „bevoegde personeel en de vereischte hulpmiddelen beschikken. Deze stations „zullen aan belanghebbenden inlichtingen verschaffen t.o.v. erfelijkheidskwesties en „t.o.v. sociale maatregelen, nagaan welke eugenetische gevolgen daarvan verwacht „kunnen worden. Indien noodig zullen zij daarvoor onderzoekingen verrichten of „aan onderzoekingen van anderen op dit gebied steun verleenen. Ten slotte zal de „vereeniging voeling houden met soortgelijke vereenigingen in binnen- en buiten- „land en in met de bestaande Internationale Eugenetische Organisatie, alsmede naar „vermogen steun verleenen bij het oplossen van elders in onderzoek zijnde eugene- „tische vraagstukken".

Congenitale blauwe vlekken in Barbarije en elders.

In de zitting der *Societa Romana di Antropologia* van 21 Mei 1927, werd mededeeling gedaan omtrent de onderzoekingen van H. ten Kate, nopens het voorkomen der congenitale blauwe vlekken bij Tunisische en Algerijnsche kinderen in 1925/26. Omtrent het eerste gedeelte van dit onderzoek werd reeds in M. en M. (2e jaarg. p. 152 seq.) uitvoerig bericht. De vrij omvangrijke mdedeeling aan de S. R. *(Osservazioni sulle macchie turchine congenite nei ragazzi tunisini ed algerini)* geeft een overzicht van Ten Kate's nasporingen, niet slechts onder Arabo-Berbers, Kabylen en andere Berbers, Joden, Maltesers en Negroïden, maar ook onder Europeesche Mediterranen.

Ten Kate vergeleek zijn uitkomsten zooveel mogelijk met die van andere onderzoekers in N.-Afrika, Italië, Griekenland enz. De frequentie der blauwe vlekken bij de Algerijnsche kinderen is aanmerkelijk geringer dan die bij de Tunisischen, n.l. 26 % bij de Arabo-Berbers en 14.6 % bij de Kabylen en andere Berbers. Deze vermindering is toe te schrijven aan het blonde element, dat onder de Berberbevolking van Algerië sterk vertegenwoordigd is. Bij de Algerijnsche Joodsche kinderen vond t. K. 33 % met blauwe vlekken, tegenover 47 % in Tunisië. Bij Mediterranen in Europa variëert de frequentie van 1 tot 13.9 %. Bij de Negers en Negroïden (met Arabo-Berberbloed vermengd) van Tunisië en Algerië samen, bedraagt de frequentie 78.9 %. Hoe donkerder de algemeene pigmentatie van huid, oogen en haren, hoe duidelijker de vlekken. Zoowel uit t. K.'s onderzoekingen als uit die zijner voorgangers in Algerië en van Filia te Sassari blijkt, dat de vlekken vaker bij jongens (56.3 %) dan bij meisjes (43.6 %) voorkomen. De grootste frequentie en intensiteit der vlekken komt voor bij brunette kinderen onder het jaar. De vlekken schijnen bij alle min of meer gepigmenteerde rassen, ook in Europa, in afwisselende frequentie en duidelijkheid voor te komen. T. K. wijst er nogmaals op, hoe ongerijmd de benaming *Mongolen*vlek is. Hoogstens zou men van *Japansche* vlek mogen spreken, aangezien, voor zoover bekend is, de grootste frequentie (circa 99 %) bij de Japanners voorkomt.

De voornaamste conclusies, die t. K. uit zijn N.-Afrikaansche en vroegere onderzoekingen in Japan, op Java, Ceylon enz. trekt, zijn de volgende:

1o. de congenitale blauwe vlek is een histologische isospilophorie; 2o. zij komt voor, in ongelijke frequentie, bij alle ethnische groepen der Mediterrane rassen in den zin van Giuseppe Sergi en Deniker, en bij het Ibero-insulare ras van laatstgenoemden onderzoeker; 3o. eveneens komt deze spilophorie bij de Alpine (Cévenole) en Dinarische (Adriatische) rassen voor; 4o. zij vormt macroscopisch een distinctief kenmerk tusschen alle min of meer donker gepigmenteerde rassen, — van Negers tot Alpinen —, bij welke vermenging met een blond, lichtoogig

element nihil of betrekkelijk gering is, en het blonde ras *(H. nordicus sive europaeus)* met zijn onderrassen en variëteiten; 5o. men kan derhalve de menschenrassen onderscheiden in twee groote groepen, die der *spilophoren* en der *aspilophoren*, m.a.w. die met en die zonder blauwe vlek.

Het tweede gedeelte van t. K.'s mededeeling handelt terloops over het volksgeloof aangaande de blauwe vlekken, een rijk, bijna onontgonnen veld van onderzoek. Voor zoover onze kennis reikt, kan men evenwel nu reeds de volksverklaringen van het ontstaan dier vlekken verdeelen in die, welke een (naieve) natuurlijke of physiologische en die, welke een bovennatuurlijke oorzaak aannemen. De eerste meening prevaleert o.a. in Barbarije en Guyana, de tweede o.a. in China, op Java en elders.

In zijn studie „La trépanation et autres opérations sur la tête à l'époque préhistorique sur le territoire de la Tchécoslovaquie (Anthropologie, VI, 1, Praag 1928) heeft Prof. *J. Matiegka* verslag gegeven van zijn onderzoek betreffende het voorkomen van chirurgische schedeloperaties, geconstateerd bij praehistorische menschelijke schedels, gevonden in Bohemen en Moravië. In Bohemen werden zulke getrepaneerde schedels op 10 verschillende plaatsen gevonden, in hoofdzaak in het N.W. deel van dit gebied. Aan sommige dezer schedels werden verscheidene trepanatie-openingen opgemerkt. De getrepaneerde schedels waren afkomstig uit den overgangstijd van het neolithicum in den bronstijd of uit de allereerste periode van het brons. Men kon bij deze schedels 3 vormen van kunstbewerking onderscheiden:

1. de volledige trepanatie, waarbij de schedelholte geopend was;
2. de onvolledige trepanatie, waarbij slechts de lamina externa van de schedelkapsel verwijderd was en de diploë bloot lag;
3. de cauterisatie, zijnde eene oppervlakkige of diepe.

De trepanatie-opening was bij sommige schedels tot stand gebracht door schaving over den schedelwand, bij andere door boring, soms echter volgens de door *Lucas Championnière* beschreven methode. Uit den vorm der trepanatie-opening of van den rand der opening kon worden opgemaakt op welke wijze de trepanatie was uitgevoerd.

Bij sommige schedels had de operatie slechts aan ééne zijde plaats gehad, bij andere daarentegen beiderzijds. Meestal was zij uitgevoerd hetzij links of rechts op het voorhoofdsbeen, soms op de sutura coronaria, in andere gevallen daarentegen op het wandbeen. De cauterisaties bij het bregma (snijpunt van sutura coronaria en sagittalis) herinnerden aan de z.g.n bregma-litteekens der Guanchenschedels van Teneriffe.

Zoo goed als zeker hadden deze praehistorische operaties geen ritueele of religieuze beteekenis, maar werden zij uitgevoerd ter bestrijding van ziekte of pijnen.

De *automobiel* speelt in de wereld van de *misdaad* in Chicago een belangrijke rol. In 1926 werden 11713 auto's of ongeveer 4 % van het aantal ingeschreven auto's gestolen (in 1925 slechts 2 %). In totaal werden er 8473 weer opgespoord, zoodat voor een waarde van 3 millioen dollar verloren ging. Van de 532 gearresteerde verdachten werden er slechts 375 veroordeeld, hetgeen er op neerkomt, dat slechts 3 % van de daders hun straf niet ontgingen. De auto is niet alleen object van het misdrijf, doch in vele gevallen dient zij slechts als middel bij het bedrijven van aanslagen op banken en juwelierswinkels. Deze misdrijven worden als regel met gestolen auto's uitgevoerd om de opsporing te bemoeilijken.

Dat de auto in de wereld van de misdaad een groote rol speelt, blijkt ook hieruit, dat in 16 % van de zaken, welke in Chicago berecht werden, dit voertuig tot de uitrusting van de misdadigers behoorde.

(Journal of the Am. Institute of Crim. Law and Criminology.)

Op welken *leeftijd* wordt de eerste *diefstal* gepleegd?

Leeftijd.	beneden 14 jaar.		14 en 15 jaar.		16 en 17 jaar.		18 en 19 jaar.		20 en 21 jaar.		22 t/m. 25 jaar.		26 t/m. 29 jaar.		30 en ouder.	
	Rec.	Ev.	Rec.	Ev.	Rec.	Ev.	Rec.	Ev.	Rec.	Ev.	Rec.	Ev.	Rec.	Ev.	Rec.	Ev.
%	**10,1**	**1,5**	12	12,7	**22,2**	12,6	14,7	13,1	10,2	18,7	15,1	**20,4**	9,5	9,2	6,2	**11,8**

Rec = Recidivisten.
Ev = Eerstveroordeelden.

Naar gegevens van Prof. Krassnuschkin, Moskou, over 929 eerstveroordeelden en 781 recidivisten. (Monatschr. für Krim.-Psych. und Strafrechtsreform XVIII, 1927.)

In de Vereenigde Staten van Amerika komen nog geregeld *lynchgevallen* voor. De cijfers zijn voor 1922: 57; voor 1923: 33; voor 1924: 16; voor 1925: 16; voor 1926: 29. In 1926 werden 34 personen wegens lynchen of poging daartoe veroordeeld. Onder de 29 slachtoffers in 1926 waren 22 negers, 6 blanken en 1 indiaan. De meeste gevallen kwamen in de Zuidelijke Staten voor.

(Journal of the Am. Inst. of Crim. Law and Criminology.)

H. Blink, Mensch en Aarde.

Dezer dagen verscheen onder bovenstaanden titel bij de firma Noordhoff te Groningen een nieuw boek van Prof. Blink, dat een economisch-geografisch beeld der wereldhuishouding geven wil. Na een inleidend hoofdstuk wordt een overzicht gegeven van de bodemsoorten der aarde, de klimaatgebieden in verband met de planten- en dierenwereld, waarna de voornaamste wereldproducten en hun verwerking vrij uitvoerig worden beschreven. Aan het slot eenige beschouwingen over de economische beteekenis van de verschillende werelddeelen.

Het werkje, groot 248 blz., kost *f* 3.50, geb. *f* 4.—.

Schweizerische Gesellschaft für Anthropologie und Ethnologie.

Deze vereeniging publiceerde onlangs den 4en jaargang van haar „Bulletin", waarin behalve een jaarverslag en ledenlijst zijn opgenomen het verslag der lezingen op de jaarvergadering te Bazel gehouden. Uitvoerig is het overzicht van de voordracht van Prof. Schlaginhaufen over het anthropologisch onderzoek van Zwitsersche dienstplichtingen, waarmede men in het afgeloopen jaar voor het eerst was begonnen, financieel gesteund door de Julius-Klausstichting. Onderzocht werden ruim 1500 personen gedurende 155 onderzoekdagen; de kosten bedroegen fr. 16.700.

Exemplaren van het „Bulletin" zijn à fr. 2.— verkrijgbaar bij het Anthropologisch Instituut der Universiteit te Zürich, Plattenstrasse 9.

In Ukraine is een nieuw tijdschrift verschenen, dat geheel aan het vraagstuk der bloedgroepen is gewijd (Ukrainisches Zentralblatt für Blutgruppenforschung) — onder redactie van Prof. W. Rubashkin en van Prof. Schamow te Charkow. De eerste aflevering (75 bladzijden) is voor een gedeelte met opstellen in de Duitsche taal gevuld, de rest is Russisch. In het Duitsch schreven L. Hirszfeld over de erfelijkheid van het verschijnsel, B. Zwetkow over de haemagglutinatie bij honden, en W. Rubashkin over de verdeeling der bloedgroepen in Rusland. Zoowel Hirszfeld als Rubashkin wijzen op de lacunen, die aangevuld moeten worden, voordat men algemeene gevolgtrekkingen kan maken. De aanwijzingen voor verderen arbeid zijn zeer vele.